

[Jens Chr. Christensen.]

men når det er sagt, hører enigheden egentlig også op, selv om den højtærede indenrigsminister ganske vist med dette lovforslag en lille smule nærmer sig den opfattelse, som vi fra oppositionens side lagde for dagen, da vi for mindre end et år siden behandlede kommuneskatteoven. Vi hævdede dengang, at de personlige fradrag, som den høje regering ville gennemføre, var meningsløse. Vi hævdede, at de brød med det gode princip, at enhver borger i et kommunesamfund efter evne må være med til at bære kommunens økonomi, og at de virkede forholdsvis stærkest i de kommuner, der havde den laveste gennemsnitsindkomst, i hvert fald på den måde, at dér, hvor man havde den laveste gennemsnitsindkomst, fik man så langt den højeste beskatningsprocent. De virkede også sådan, at man i enkelte kommuner kunne komme ud for, at de skattefritagne var i flertal, og i bymæssige og mindre forstadskommuner ville det virke ganske uretfærdigt med både personfradrag og fradrag for hustruindtægt. Men alle de indvendinger, som vi fra oppositionens side førte i marken, og alle de argumenter, vi mødte frem med, blev af den højtærede indenrigsminister fejlet til side. Det var vi-alene-vide-politikken, der fik lov at fejre sin triumf.

Nu har loven, som vi alle ved, ikke virket længere, end at den kun har haft indflydelse i indeværende skatteår; men den har virket længe nok til, at vi fra oppositionens side har fået ret. Nu kommer den højtærede minister og foreslår loven ændret, og jeg vil da tro, at den højtærede minister, hvis det er muligt for ham, har lidt dårlig samvittighed, når han tænker bare $\frac{3}{4}$ år tilbage og ser på sin optræden dengang.

Den højtærede minister foreslår nu, at det personfradrag, der ellers for det kommende skatteår skulle sættes til 2 500 kr. for ikke-forsørgere og 4 000 kr. for forsørgere, for de mindre kommunesamfund kan ændres, så fradraget får samme størrelse som i indeværende skatteår, altså 2 000 kr. og 3 000 kr. for henholdsvis ikke-forsørgere og forsørgere, og at disse kommuner fremover får tilladelse til at bestemme fradraget for et år ad gangen. Den højtærede minister har herved erkendt, at det personlige fradrag er blevet for stort. I denne forbindelse

kan det have interesse at vide, om den adgang, som loven hjemler ministeren, til at dispensere for kommuner, der ønsker at bibeholde skattereglerne i § 9 a, er blevet benyttet, om der er kommuner, der har ansøgt om tilladelse til at benytte disse regler, om de eventuelt har fået afslag, eller om de har fået tilladelsen. Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at fradraget for ikke-forsørgere i det første år — nu af ministeren foreslået videreført på samme grundlag — i de mindre kommuner er forholdsvis større end for forsørgere.

Der er selvfølgelig flere ting, som det vil være rigtigt at få ændret, og som vi gerne vil være med til at ændre. Men det er vel i år som det var sidste år, at vi fra oppositionens side kan få lov at deltage i kulegravningen af lovforslaget i et udvalg, få lov at foreslå de nødvendige ændringer, og derefter får vi at vide, at lovforslaget er et diktat; vil oppositionen være med, kan vi hænge på, og vil vi ikke, kan vi sejle vor egen sø.

Derfor vil jeg slutte med det direkte spørgsmål til den højtærede minister, om ministeren har besindet sig siden sidste år, så han nu er parat til fordomsfrit at lave en virkelig retfærdig kommuneskattelov. Hvis det er tilfældet, vil vi fra venstres side tilsige vor velvillige medvirken ved et udvalgsarbejde.

Fanger: Den foreslåede ændring i kommuneskatteoven er jo for en del en konsekvens af lovforslaget om beskatning af aktieselskaber, idet kommunerne fremtidig ikke skal opkræve en særlig skat af aktieselskaber, men vil få refunderet deres andel af staten. Samtidig er lejligheden imidlertid benyttet til at foreslå ændringer af fradragsbeløbene for de kommuner, der er gået eller vil gå over til at anvende det nye skattesystem, idet skatteprocenten ellers vil blive alt for høj — et forhold, som oppositionen gjorde opmærksom på, da loven blev vedtaget.

Det konservative folkeparti vil med den største interesse deltage i udvalgsarbejdet både om dette forslag og navnlig om aktieselskabsbeskatningen, og vi håber, at det vil føre til, at hele denne beskatning vil blive til gavn for det danske erhvervsliv og dermed for hele befolkningen.